

ning af, at EU's så var den rigtige. Nej, det er den heller ikke, det er svært at finde nogen helte her, men hele min pointe i forhold til Jugoslaviensdiskussionen er, at vi får problemerne, hvis det ikke er en realitet, at de europæiske lande, USA og Rusland sammen diskuterer, hvordan man håndterer denne sag, og det er derfor, jeg sagde, at Venstre var så dårligt klædt på til diskussionen om, at man skulle ind i Vestunionen, fordi det lige præcis i denne sammenhæng med henvisning til Jugoslavien vil trække i den forkerte retning.

Dernæst vil jeg gøre nogle få bemærkninger om de dagsordener, der er stillet forslag om. Dagsordenen fra Enhedslisten har jeg kommenteret; den indeholder både positive og negative ting, så den vil vi ikke stemme for.

Hvad angår regeringens dagsorden sammen med V og K, vil jeg gerne sige – og dermed også svare på udenrigsministerens spørgsmål til SF – at udvidelsen mod øst og mod nord jo er en af grundpillerne i SF's Europapolitik, men som jeg redegjorde for i mit indlæg, har vi altså to grundpiller, og den anden er, at undtagelserne skal fastholdes, at det ikke er en parentes, men er et hovedelement i dansk EU-politik.

Derfor bliver mit svar til udenrigsministeren sådan set et lidt forundret spørgsmål til regeringen, nemlig hvorfor den egentlig er så bange for sit eget regeringsgrundlag på dette punkt. Man kunne jo have forestillet sig, at der var fremsat en dagsorden, hvori man skrev det samme, som regeringen skrev i sit eget regeringsgrundlag, nemlig at Danmark med Edinburgh-Afgørelsen som grundlag for den danske politik vil deltage aktivt i forberedelserne til EU's regeringskonference i 1996. En dagsorden, der havde set sådan ud, ville i hvert fald på en helt anden måde have tilfredsstillet SF. Jeg synes, regeringen er for bange; jeg synes, det er forkert, at vi ikke i dag får denne markering i en dagsorden.

Det andet argument for, at vi undlader at stemme til regeringens dagsorden, er, at efter som debatten i dag har drejet sig om undtagelser, synes vi også, at den dagsorden, der skal vedtages, skal afspejle den debat, som vi rent faktisk har i det danske Folketing. Der er altså disse to grunde til, at vi siger, at vi undlader at stemme til regeringens dagsorden i dag.

Hr. Keld Albrechtsen havde en idé om, at regeringen kunne have allieret sig med Ø og SF. Ja, regeringen kunne have allieret sig med SF, så kunne man nemlig have markeret tydeligt i dag i en dagsorden, som vi gør i vores, at undtagel-

serne og det nationale kompromis er 100 pct. og helt afgørende. Regeringen har altså valgt noget andet, idet den kun vil sige noget om de nordiske lande og udvidelsen. Vi synes, det er forkert ikke at sige begge dele, men jeg kan da godt se forskel på, hvad regeringen har sagt i dag, samt hvad der står i regeringsgrundlaget, og så, hvad jeg hører fra V og K. Jeg tror, at Liste Ø vil melde sig ud af hele diskussionen, hvis den ikke kan høre, at der er forskel. Ø, V og K går målbevidst ind for at fjerne forbeholdene med Venstre i en hujende spids, mens jeg synes, at regeringen er alt for bange for V og K's hylekor.

Min bekymring er, at regeringen er for bange, og når vi undlader at stemme i dag, er det, fordi vi synes, at regeringen skulle være lidt mere modig, og så siger jeg: Det må jo blive næste gang, vi tager en Europadebat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 6 af Ove Fich (S), Charlotte Antonsen (V), Kent Kirk (KF), Bjørn Elmquist (RV) og Lisbeth Arbøl (CD) (se foran) vedtoges med 102 stemmer (S, V, KF, FP, RV og CD) mod 4 (EL); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.

Herefter var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 5 af Keld Albrechtsen (EL) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 7 af Steen Gade (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 44: Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelsesrum. (Etablering af kommunal beskyttelsesrumspulje).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 9/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.